

Editorial

Clam de demanda d'informació

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.*

Ja no són ni un ni dos, sinó tots els partits polítics representats al Consell General, els que demanen que se'ls informi degudament del que està fent l'AREB amb el cas Banca Privada d'Andorra. I, senzillament, hauria de servir només la petició de només d'un d'ells perquè es donessin les explicacions oportunes, si més no el que seria el desitjable és que la iniciativa sortís directament dels gestors de la crisi financera.

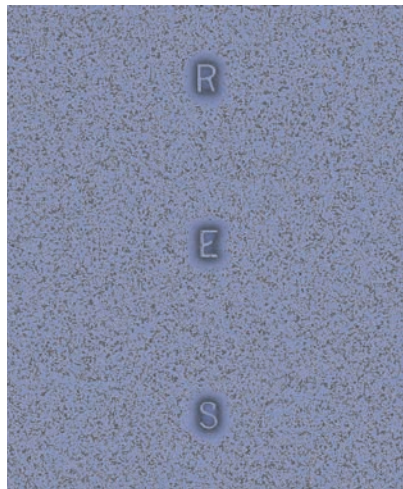
Víctor Naudi (SDP) i Pére López (PS), del grup mixt, han demanat

insistentment informació, mentre que també s'hi han afegit des del grup liberal les veus del mateix Josep Pintat i ahir també de Jordi Gallardo. No cal dir que, obviament, el Govern i l'AREB no poden mirar

La senyera hauria de ser la desitjada transparència

cap a altre costat, sinó que estan en l'obligació de mostrar el que se'ls demana.

La transparència, la tan desitjada transparència, hauria de ser la senyera de qualsevol institució pública, i voldríem tenir aquesta imatge del nostre Govern o de la UIFAND o de l'AREB, però el ben cert és que les comunicacions, les dades, les demandes que fan els polítics de l'oposició, res d'això n'hi ha en respostes. Caldria reflexionar al respecte, que els dirigents pensessin en la necessitat de començar a mostrar les cartes del que ha passat, de explicar les res-



ponsabilitats dels fets, de saber, només saber, què ha passat durant els últims sis mesos, com s'han desencadenat els esdeveniments, i saber cap a on va l'entitat que ha fet trontollar els ciments de la plaça financera andorrana.

Quan un va sol per la mar, i ningú l'acompanya, segurament pot agafar el rumb que li sembli correcte, però aquí el viatge no el fa només el Govern o UIFAND o l'AREB, sinó tot un país que vol saber cap a on s'ha iniciat el viatge, i com, i per què, i com s'ha arribat al punt que ningú no sap quin és. Informació. Només.